

Primorski dnevnik

Leto XIII - št. 161 (3696)

TRST, nedelja 7. julija 1957

Cena 30 lir

Odstranitev stalinistov iz vodstva SZ

Naši čitatelji se prav gotovo še spominjajo, da je pred enim letom in pol vso mednarodno delavsko gibanje z zadovoljstvom pozdravilo znamenite sklepe 20. kongresa Komunistične partije ZSSR, ki so pomenili prelom z dotedanjim stalinistično politiko in začrtali smernice novega razdobja ne samo v Sovjetski zvezi, temveč tudi v vseh ostalih socialističnih državah in v svetovnem delavskem gibanju. Že tedaj je bilo pričakovati, da z izvajanjem tako dalekosežnih sklepov, ki odpravljajo večdesetletne stalinistične mehe, ne bo šlo brez pretrgov. In res, o vire, ki so nastale, so prihajale v prvi vrsti s strani najhujših stalinistov, delavcev, ki so — kot se je kmalu izkazalo — samo z besedami odobraval sklepe 20. kongresa. Med njimi in med onimi, ki so te sklepe želeli izvajati, v prvi vrsti prvem sekretarjem CK KP ZSSR Nikito Hruščevu, je kaj kmalu prišlo do zelo resnih sporov. Te spore je svetovna javnost pravilno opazovala ob borbo med stalinisti in protistalinisti, čeprav viditelji SZ teh sporov niso nikdar javno priznali, temveč so se celo hudovali in vsakomur, ki je njihovo vodstvo delil na staliniste in protistaliniste, očitali, da poskušajo razbijati enotnost. Toda posledice te otranje borbe so bile iz nekega v dan vedno bolj očne. Izražale so se v mnogih protistalinistih in ukrepih, ki so očito kazali na skoro vsakodnevne kompromise med obema strujama.

V dneh od 2. do 29. junija pa je na zasedanju centralnega komiteja KP ZSSR prišlo do razčlenitve. Sklepi 20. kongresa se niso mogli več izvajati s kompromisnimi ukrepi in stalinistični zaviraleci so morali biti iz vodstva partije in vlad ZSSR izključeni. Na čelu stalinistov je bil Molotov s Kaganovičem. Njuni sodelavci so bili Malenkov, Šepilov, Pervuhin in Saburov. Iz poročila na zasedanju CK izhaja, da so si v okviru izvajanja sklepov 20. kongresa tako aleč, da jih je CK obtožil frakcionarstva, protipartijske in protidržavne dejavnosti.

«Ta skupina je bistveno poskušala — tako pravi dobesedno obtožba — upreti se leninistični smeri za mirno koeksistenco med državami z različnimi družbenimi sistemi, ki je prevzeta po načelih mednarodne napetosti in vzpostavljanju prijateljskih odnosov med ZSSR in vsem narodi sveta. Nasproti ali so razkriti vsi razni spopadi, zakonodajne in kulturne in prav tako proti politiki vosevanju teh nalog. Upijali so se borbi proti kracizmu, ukrepom za zmanjšanje državnih aparatov. Nasproti ali so ukinili obveznega čupa

kmečkih pridelkov s kolhoznihi ohisnic.» Molotov je kazal konservativnost in odrenelost in se je upri obdelavi 35 milijonov hektarjev neobdelane zemlje. S Kaganovičem in Malenkovom je bil proti ukrepom o likvidaciji posledic obozovanja Stalina, ukrepom, ki so imeli namen odstraniti nesposobnost revolucione zakonitosti. Molotov je nasprotoval zbolšanju odnosov med ZSSR in Jugoslavijo, zaviral je sklenitev državne pogodbe z Avstrijo, bil je proti normalizaciji odnosov z Japonsko, skratka proti vsem ukrepom, ki so bili važni za popuščanje mednarodne napetosti. Bil je proti nacelnim stališcem partije o možnosti preprečevanja vojne. Nasprotoval je možnosti različnih poti v socializmu v raznih državah. Upiral se je stikom KP ZSSR z naprednimi gibanji drugih držav kakor tudi proti osebnim stikom med voditelji ZSSR in državnihi drugih držav, kar je bilo nujno za medsebojno razumevanje.

«Bili so in so se pod vplivom starih predstav in metod, odtrgali so se od življenja partije in države ter ne vidijo novih pogojev in zato zagovarjajo konservativnost ter se vztrajno oprijemajo preživelih metod dela, ki ne ustrezajo interesom gibanja ter komunizma,» pravi dobesedno poročilo CK in nadaljuje: «Kakor v vprašanjih notranje, tako so tudi v vprašanjih zunanje politike sektaši in dogmatiki ter pristopajo dogmatsko in brezživljenjsko k marksizmu leninizmu.»

Protipartijska skupina z Molotovom na čelu je bila končno obtožena, da je «hotela na protipartijski ošohvi z grupsko borbo proti vodstvu partije predrugačiti politiko partije in jo vrniti na nepravilne metode vodstva, ki jih je 20. kongres obsodil. Intrigirali so, tajno so se dogovarjali, toda v sestavi plenuma CK jih ni nihče podprl. Na zasedanju CK so sami priznali obstoj dogovorov, škodljivost svoje protipartijske dejavnosti ter se obvezali, da se bodo podredili odlokom partije.»

Končni prelom s stalinisti je bil po odstranitvi zloglasnega Berijeva, ki je imel na bo imel predvsem ugodne posledice in za izvajanje posledice politike miroljubne koeksistence, v notranji politiki ZSSR pa ne ovirano pot k decentralizaciji in k zmanjšanju ogromnega državnega aparata, na katerega nevarnost je opozarjal že Lenin. Istčasno bo odstranitev stalinistov imela ogromne posledice v vseh vzhodnih

državah, od koder prihajajo poročila, da njihova vodstva sklepe zadnjega CK KP ZSSR odobravajo; upravičeno se namreč pričakuje, da bodo iz vodstev teh držav odstranjeni vsi stalinistični elementi. Iz uradnega komentarja jugoslovanske vlade pa sledi, da «utrjujejo zadnji dogodki prepričanje, da bodo spremembe vplivale na čimprejšnjo odstranitev o-mahovanj in negativnih pojavov, ki so se v raznih obdobjih in v raznih oblikah manifestirali v sovjetski politiki nasproti Jugoslaviji ne le po letu 1948 temveč tudi po normalizaciji medsebojnih odnosov.» Izjave voditeljev komunističnih partij v kapitalističnih deželah pa pričajo, da bodo spremembe v vodstvu SZ ugodno vplivale tudi na njihovo politiko.

Gre torej za nadvse važne spremembe, za sklepe, ki se bolj odpirajo vrata za tesnejše sodelovanje zavestnih socialističnih sil in za jasnejše spoznavanje vzrokov in posledic vseh negativnih pojavov stalinizma. Življenje je še enkrat pokazalo, da ni mogoče iti naprej, dokler niso premagane ovire, ki stojijo na poti k popolnejšemu in vsestranskemu razvoju. Pri nas velja ta nauk predvsem za tiste, ki so se že ob prvih zacetkih izvajanja nove protistalinistične politike v ZSSR tej politiki upirali in ki se starih preživelih metod niti do danes se niso povsem znebili in so v zadnje čase ob vsakem kompromisu s stalinisti upali na povratek na staro. Podobni upi so šli dokončno po vodi. Odslej bodo morala biti njihova dejanja v popolnem soglasju z njihovimi besedami o odobravanju sklepov 20. kongresa.

BULGANIN

MOLOTOV

ŠEPILOV

ŽUKOV

MALENKOV

KAGANOVIC

HRUŠČEV

PERVUHIN

SABUROV

Iz prezidija CK in iz CK so bili odstranjeni stalinisti Molotov, Kaganovič, Malenkov, Šepilov, Saburov in Pervuhin. Člani novega prezidija CK so: Aristov, Beljajev, Brežnjev, Bulganin, Vorosilov, Žukov, Ignjatov, Kirilenko, Kozlov, Kuusinen, Mikojan, Suslov, Furceva, Hruščev in Šverniki

Zadnje vesti iz ZSSR o razvoju dogodkov po odstranitvi stalinistov

Hruščev dolži Malenkova zaradi «afere Abakumov»

Šepilov je bil med najpodležjimi posamezniki, ki je hotel igrati dvojno vlogo - Bulganin, Vorosilov, Šverniki in Furceva na proslavi 250-letnice ustanovitve Leningrada

LENINGRAD, 6. — Prvi tajnik KP SZ Nikita Hruščev, ministri predsednik Bulganin, predsednik prezidija vrhovnega sovjeta SZ Vorosilov ter člani CK Šverniki in Furceva so se danes v Leningradu udeležili proslave 250. obletnice ustanovitve mesta.

Hruščev, Bulganin, Vorosilov in drugi člani CK so se nato udeležili zborovanja raznih tovarn, Vorosilov je govoril v tovarni «Kirov», Kuusinen je govo-

ril v tovarni «Neviski», Hruščev pa v kombinatu «Elektrosil». Hruščev je govoril o zadnjih spremembah v najvišjem vodstvu SZ, pri čemer je ostro kritiziral bivšega ministrskega predsednika Malenkova, o katerem je izjavil, da je bil eden glavnih organizatorjev leningradske afeze. Pripomnil je, da se prav zaradi tega Malenkov boji priti v Leningrad na proslavo 250. obletnice mesta. Kakor je

znano, se leningradska afera tiče procesa, ki so ga v tem mestu organizirali protipartijski skupini, ki je bil obsojen na smrt in usmrčen decembra 1945 pod obtožbo, da je pripravil zaroto proti nekemu članu partije in nekaterim vladnim funkcionarjem.

Hruščev je nato izjavil, da so se Malenkov, Molotov, Kaganovič in Šepilov aktivno upirali programom partije. Govornik je tudi izjavil, da je skupina imela podel program: hotela je prevzeti in lastne roke ključne položaje v partiji in v vladi, zato da bi spreminila politično linijo partije. Hruščev je poudaril, da bo z razkrinkanjem protipartijske skupine mogoče doseči večje uspehe pri izvajanju sklepov dvajsetega kongresa KP SZ, ker so bile vse sile, ki so se temu upirale, sedaj odstranjene.

Zatem je Hruščev ponovil vsebino poročila zadnjega zasedanja CK. «Znana stvar je, je nadaljeval Hruščev, kako se je končalo njihovo partijsko sovražno delovanje. Centralni komite je soglasno obsodil to skupino, in še posebno Šepilova, ki se je pridružil tej skupini in se je navajen igrati dvojno vlogo. Skupina Malenkova, Kaganoviča in Molotova je svoje ostre napade na CK KP hote začela prav v času proslave 250. obletnice Leningrada. Zatem je Hruščev obtožil omenjene štiri osebe, da so imele še posebno aktivno vlogo pri najhujših napakah in pri najhujših pomanjkljivostih v preteklosti. Malenkov pa

je bil eden glavnih krivcev za tako imenovano leningradsko afero. Hruščev je tudi povedal, da je diskusija, ki se je začela v zvezi s tem, kdo od članov prezidija CK naj se udeleži leningradske proslave, dala protipartijski skupini priliko za akcijo proti kolektivnemu vodstvu centralnega komiteja.

Hruščev je izrekel prepričanje, da so sklepi junjskega plenarnega zasedanja CK naleteli na soglasno odobritev partije in vsega sovjetskega ljudstva. Pripomnil je: «Politika naše partije je na. Pri naši politiki so nas vedno vodila in nas vodijo velika Lenina načela in bomo stalno izvajali linijo, ki jo je določil dvajseti kongres. Naša partija bo čedalje razvijala našo socialistično industrijo, izboljševala bo upravljanje v industriji, borila se bo za novo splošno in še večje izboljšanje v kmetijstvu. Bori se bomo tudi za nadaljnji dvig materialne blaginje sovjetskega ljudstva, za obilico dobrin in deželi, za obširno načrt gradbeništva. Naša partija bo odločno izvajala leninistično politiko kar se tiče narodnosti. Zavzemala se bo za povečanje pravice vseh republik in republikov SZ in bo vsestransko razvijala pobudo ljudskih množic.»

«Glede zunanje politike bosta Komunistična partija in sovjetska vlada nadaljevali leninistično politiko, miroljubne koeksistence med državami z različnim socialnim sistemom, politiko prijateljstva med narodi, politiko nadaljnjega krepitve že močnega social-

ističnega tabora. Skušali bomo s še večjo odločenostjo prispevati k zmanjšanju napetosti v odnosih med državami, k povečanju trgovskih in kulturnih vezi in končno k odstranitvi vseh ovir, ki onemogočajo narodom, da bi živeeli v miru in prijateljstvu drug ob drugem.»

Zatem je Hruščev poudaril važnost vprašanja razorožitve in prepovedi atomskega in vodikovega orožja in je pripomnil, da je to vprašanje najvažnejše od vseh mednarodnih vprašanj. Obtožil je zahodne države, da igrajo hazardno igro in da nastopajo s položajem politike sile in poživljajo oboroževalno tekmo, ki povzroča delavcem huda bremena. «Mi, je dejal Hruščev, bomo razkrinkali tiste, ki ovirajo miroljubne napore, nočejo prenehati s hladno vojno in imajo ogromne dobičke z oboroževanjem. SZ ne to prenehala s svojimi napori za ustavitve oboroževalne tekme in za medsebojno sprejemljiv sporazum o prepovedi uporabe atomskega in vodikovega orožja in o vseh vprašanjih, ki so povezana z razorožitvijo.»

Zatem je Hruščev dejal, da sta se partija in vso sovjetsko ljudstvo še tesneje strnila okrog aktivne skupine leninističnega centralnega komiteja in okrog vlade ter da ne bo nikomur uspelo razbiti te enotnosti ter odvrti vlade z leninistične poti.

Kar se tiče proizvodnje je Hruščev izjavil, da on prav tako kakor vsakdo drugi želi, da bi ljudstvo imelo na razpolago večje količine tistih proizvodov, kakor n. pr. mesa, mleka,

sadja in tekstila, ki napravljajo življenje ugodnejše. Vendar pa je prav zaradi tega potrebno ponovno podariti težko industrijo, ki je temelj državnega gospodarstva.

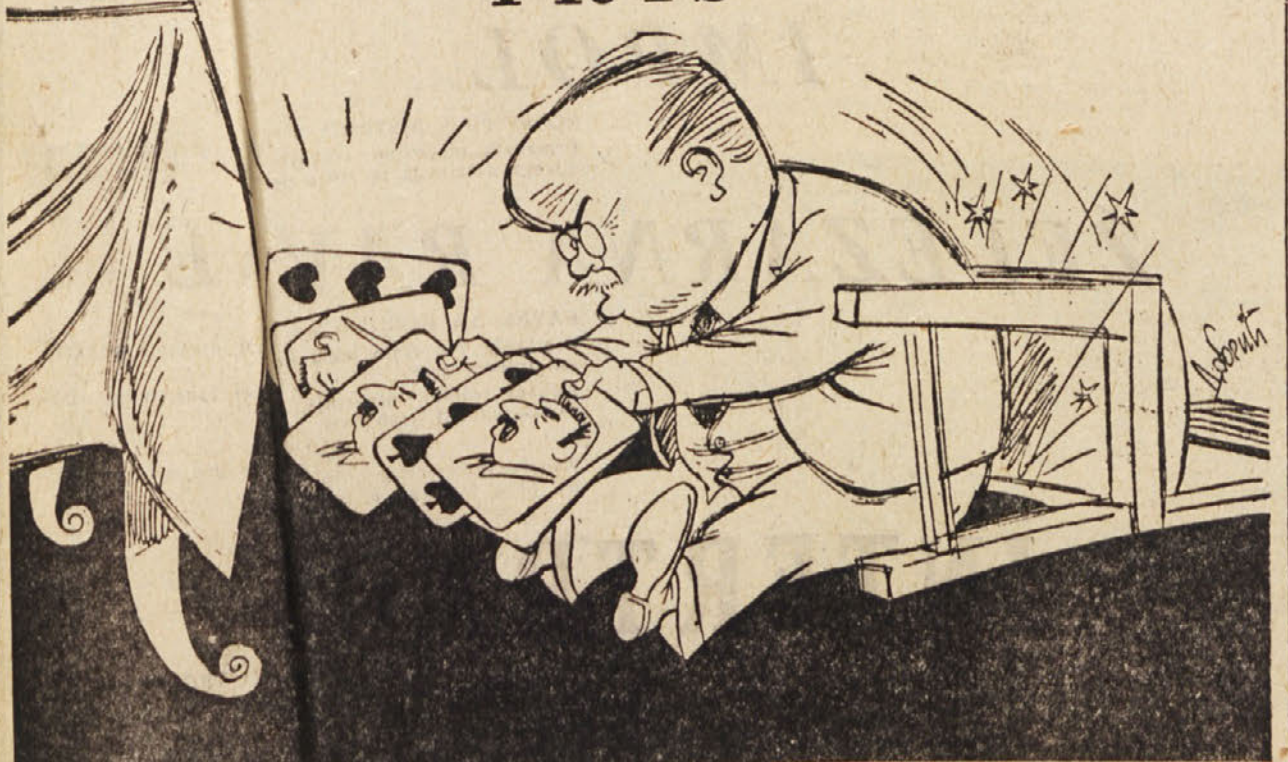
Na koncu je govornik govoril o Leningradu in dejal, da je iz tega mesta «nesmrtni voditelj in učitelj Lenin vodil revolucionarne dogodke, ki so se končali z zmago proletariata in z rojstvom prve države delavcev in kmetov.»

Mnogi opazovalci vidijo v dejstvu, da je Hruščev spregovoril o leningradski aferi znak njegovih namenov glede nadaljnjega usoda članov protipartijske sku-

pine. Mnenja so, da bo moral Malenkov odgovarjati zaradi likvidacije številnih partijskih voditeljev leta 1948 in 1949. Trdi se tudi, da ni izključena možnost, da bosta poklicana na odgovor tudi Molotov in Kaganovič, ker se v poročilu CP pritožujejo zaradi odgovornosti, ki so jo imeli, ko so bile storjene v preteklosti največje napake. Toda to so le ugibanja. Trenutno je res samo to, da so bili štirje člani protipartijske skupine izključeni samo iz centralnega komiteja, ne pa iz partije, kar je v poročilu še pose-

(Nadaljevanje na 8. strani)

TRIS

(iz beogradskega «Jezan»)

IZ VSEBINE

O bodoči «sedmi celini» naše zemlje

Matura

na klasični

gimnaziji in trgovski akademiji

Slovenec PUHAR

iznajditelj steklene fotografske plošče

NOV DETEKTIVSKI ROMAN:

«Nedeljska poročenca»

Aktualni
portreti

YMA SUMAC
svetovno znana pevka iz Peruja, katere glasovni razpon obsega štiri oktave in pet tonov, je pretekli dnevi z uspehom koncertirala tudi v glavnih jugoslovanskih mestih. Na sliki Sumacova s svojim bišvim možem Mojzom Vivanco. Sumacova in Vivanco sta se pred nekaj dnevi na burnem pretepu ločila, toda Vivanco je kljub temu še naprej ostal njen menažer.

DAVID STEEVENS
ameriški letalski poročnik, ki je prejšnji teden doživel izredno aventuro. Potem ko je zaradi eksplozije v letalu skočil s padalom na zemljo, je preživel 54 dni sam sredi nekega nacionalnega parka med najrazličnejšimi divjimi zvermi, dokler ni dosegel prvega obljubljenega kraja. Pri padcu si je zvil oba gležnja.

JOSEPH SCHWARTZ
18-letni ameriški kriminalnik, katerega je zvezno sodišče v Chicagu obsodilo na 30 let ječe, ker je brez vzroka ubil komaj 17-letnega crncu Alvinu Palmeyu. Po tej razsodbi bi se dalo sklepati, da so sodišča v ZDA končno le spoznala, da je le z najstrožimi kaznimi mogoče zatreti rasističnega duha, ki je v določenih krogih v ZDA še močno zasidran.

SERGIO BESSANI
edini preživeli član italijanske alpinistične skupine, katero je zajel plaz na gori Pizzo Palu na italijansko-sviciarski meji. Pri tej tragediji je izgubilo življenje 10 alpinistov. Reševalne skupine so doslej našle trupla devetih žrtev. Bessani, ki je bil dolgo časa pod snegom z znaki zadušitve, je že izven nevarnosti.

JOHN STEINBECK
slaviti ameriški romani, pisec, ki se je dni mu di na obisku na Švedskem. Sicer je njegov del nosilo izrazit socialni pečat. Steinbeck je oster nasprotnik macarističevskih metod v ZDA in kot tak je tudi javno branil komedografa Muelerja, katerega so obtožili sprotnih riske dejavnosti.

Sedem dni v svetu

Prizor iz televizijskega intervjuja, ki ga je dal predsednik Tito ameriški televiziji in radiu

Najvažnejši dogodek preteklega tedna je brez dvoma sprememba v vodstvu ZSSR, kjer so odstranjeni iz vodstva partije in iz vlade stalisti Molotov, Kaganovič, Malenkov, Šepilov, Pervuhin in Saburov. O dogodku poročamo na prvi strani.

Razorožitev

Zato prehajamo na drugi najvažnejši politični dogodek: razorožitev. Že v ponedeljek smo prejeli ugodno vest, da je Adenauerjeva vlada pristala na načrt o inšpekcijskih področjih. Takoj nato — v torek — pa je na seji londonskih razoroževalcev prišlo morda do doslej najvažnejšega koraka: ki dosega znamenitega razorožitvenega sporazuma. Zorin, sovjetski delegat, je namreč ugodno sprejel ameriški predlog, ki so ga usvojile že prej izven seje vse zahodne delegacije, za desetmesečno prekinitev atomskih poskusov. Predlog je povezan z zmanjšanjem števila vojaštva in oborožitve in z načrtom o sistemu inšpekcij nad prekinitvijo kakor tudi z ukinitvijo proizvodnje jedrskih snovi v vojni namene. V naslednjih dneh, v sredo in petek, pa je Stassen v zadnjih obdobjih obrazložil do kraja svoj načrt, ki je vzbujal toliko radovednosti v vsem svetu.

Po tem načrtu naj bi se poleg že omenjene prekinitve poskusov ustavila izdelava jedrskega orožja en mesec potem, ko bo začel delovati sistem primerne nadzorstva, kar bi bilo po njegovem mnenju lahko že leta 1958. Naslednjega dne pa je Stassen pojasnil predlog o preusmeritvi atomskega materiala v miroljubne namene, ki bi se lahko začela takoj po prekinitvi izdelovanja jedrskega orožja. Stassenovi predlogi, ki so sedaj v celoti znani, se torej lahko takole povzamemo: Prekinitev jedrskih poskusov za deset mesecev. Sledila naj bi ustavitve izdelovanja jedrskega orožja pod mednarodnim nadzorstvom. Preusmeritev vojaških jedrskih zalog v miroljubne namene.

Toda razlike so še vedno precejšnje, vendar pa ne nemožnosti. Predvsem niso ZDA pripravljene sprejeti popolne prepovedi uporabe jedrskega orožja. Pripravljene so le podpisati obvezo, da tega orožja ne bodo uporabljale proti državi, ki je prekročila listino OZN. Po drugi strani pa je Zorin za ločen sporazum o prekinitvi jedrskih poskusov. Raven tega je postavil upravičeno ime člana sovjetske akademije znanosti prof. I. S. Hlebečeviča je tako znano, da ga ni treba predstavljati. Zato bo gotovo vsakogar zanimalo, kaj on misli o davnem snu, kako priti na Luno, Mars in iz zemeljske atmosfere nasploh. Glede tega je Hlebečevič zelo konkretne:

Moderna tehnika je danes že tako daleč, da dopušča gradnjo radiovođenih raket, ki bodo prišle na Luno ali kak drugi planet. V prihodnjih letih bo človeštvo s se naskočilo Luno, Mars in Venere, ne da bi čakalo na umetne satelite s posadko. V letih med 1960 in 1970 bodo prve radiovođene rakete raziskale Luno, v naslednjih desetih letih pa bo na Luni že stalno znanstveno oporišče, ki ga bodo tja postavili prav tako s pomočjo vodenih raket. Ob koncu našega stoletja pa bodo med Luno in Zemljo, ali bolje med Zemljo in Luno že stalne veze, tako da bo Luno v prihodnjem stoletju že nekaka sedma celina našega planeta in bodo Zemljani izkoristili njena bogastva, ki so, kot smo pred kratkim že pisali, vpravi v rudah, ki začnjenjo na Zemlji primanjkovati.

Na Dunaju se je pričel kongres Socialistične internacionale. Na sliki vidimo delegacijo PSDI. Od leve na desno: Angelika Balabanov, Carlo Rossi, Giuseppe Lupis in Gino Ippolito

kjer bi obrazložili že znane predloge svojih vlad. Prav tako ni prav, da je iz pododbora izključena LR Kitajska, ki predstavlja 600 milijonov prebivalcev. Svetovna miroljubna javnost kljub temu ne izgublja upanja v dosego vsaj delnega sporazuma in po spremembah v Moskvi kaže, da postaja to upanje še bolj realno, kolikor ne bodo na razorožitveno politiko vlade ZDA vplivale reakcionarne sile, s katerimi je Stassen moral že prejšnje tedne voditi brezpotne razprave.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Na Dunaju se je pričel kongres Socialistične internacionale. Na sliki vidimo delegacijo PSDI. Od leve na desno: Angelika Balabanov, Carlo Rossi, Giuseppe Lupis in Gino Ippolito

SENZACIONALNE NAPOVEDI SOVJETSKEGA ZNANSTVENIKA

SOSEDNI SATELIT V KRATKEM
«SEDMA CELINA» NAŠE ZEMLJE

Da bi človeštvo to moglo uresničiti, je potrebno vsestransko sodelovanje vsega sveta in pa trajen mir

Ime člana sovjetske akademije znanosti prof. I. S. Hlebečeviča je tako znano, da ga ni treba predstavljati. Zato bo gotovo vsakogar zanimalo, kaj on misli o davnem snu, kako priti na Luno, Mars in iz zemeljske atmosfere nasploh. Glede tega je Hlebečevič zelo konkretne:

Na Dunaju se je pričel kongres Socialistične internacionale. Na sliki vidimo delegacijo PSDI. Od leve na desno: Angelika Balabanov, Carlo Rossi, Giuseppe Lupis in Gino Ippolito

na v prihodnjem stoletju že nekaka sedma celina našega planeta in bodo Zemljani izkoristili njena bogastva, ki so, kot smo pred kratkim že pisali, vpravi v rudah, ki začnjenjo na Zemlji primanjkovati.

Kako bo do tega prišlo? Po mnenju ruskega znanstvenika bo najbolje poslati na Luno najprej poseben pripravljeno raketo s traktorjem, ki pa ne bo nič drugega kot izredno mehanski laboratorij, katerega dejavnost bo človek vodil kar z Zemlje. Ta laboratorij se bo sprehajal po Luni in preko televizijskih in drugih naprav sprejedačeval terena, belečil temperaturo in sestavo Luninega ozračja in o tem sporočal na Zemljo. Vse naprave na tem splošnoznalno laboratoriju pa bodo tako popolne, da jih bo človek tudi v primeru okvare kar z Zemlje popravljal.

Tak traktor - laboratorij bo v času med 1965. in 1971. pristal že tudi na Marsu. Vsi dozdani računi glede tega temeljijo na predpostavki, da na omenjenih planetih ni živih bitij. V kolikor pa bi se tu ugotovila tudi živa bitja, bo človek takoj izdelal še poseben naprave, s katerimi bo stopil v stik s prebivalci teh planetov, to se pravi z našimi nekoliko oddaljenimi sosedi.

Sovjetski znanstvenik predvideva, da bo Luna kmalu postala nekako središče za ponovne televizijske oddaje. Moskovske televizijske programe n. pr. bo lahko gledalo prebivalstvo pol Zemlje. Za to bo dovolj, da se slike moskovske televizije postaje primerno okrepijo in svrnejo na Zemljo. Proti koncu našega stoletja bodo prebivalci Zemlje torej gledali do-

— da razpravlja prav te dni socialni odbor Gospodarsko-socialnega sveta OZN o predlogih za preprečevanje diskriminacije in zaščito narodnih manjšin. V tej zvezi proučujejo gradivo, ki je bilo zbrano v komisiji. Čeprav nam se ne morejo biti sedaj znani dokončni sklepi glede tega, smo prepričani, da ne bodo odobravljal ravnanja italijanske vlade z njenimi manjšinami, kar je očito prav sedaj, ko je predložila o-snutek sotskega zakona za slovenske sote, s katerimi bi bile prizadejane slovenskemu življu v Italiji velike krivice. Kako bo italijanska vlada to spravila v sklad?

— da so pri prvem ljudskem štetju v Reziji, ki je bilo 1848 še pod avstro-ogrsko upravo, našli 2879 oseb slovenske narodnosti. Leta 1921, ko so že nastopale fašistične tolpe in pretepači, ki niso mislili tako kot oni, so našli še 2796 Slovencev, a poznejša štetja niso nič več navajala Slovencev, čeprav je bilo ob štetju leta 1951 naštetih 3350 oseb.

— da so v nedavni skupščini zastopnikov vseh kulturno-prosvetnih organizacij v Jugoslaviji sklenili ustanoviti kulturno-prosvetni svet Jugoslavije. Ta svet šteje 70 članov in je njegov prvi predsednik Mita Miljković, ravnatelj beograjske «Politike». Naloga tega sveta je posvetovalna. Svet bo dajal nasvete raznim ljud-

ske-prosvetnim organizacijam pri izbiranju predavanj in iger, organiziral bo razna tekmovanja in festivale, izdajal bo razne publikacije itd.

— da se je Karl Schenk iz Zahodne Nemčije lotil poskusov, da bi napravil tridimenzionalne naočnike, s katerimi bo mogoče gledati tridimenzionalne filme in televizijske spore.

— da bodo v Ameriki kmalu začeli prodajati leče za naočnike, ki jih bodo izdelovali iz snovi, ki se ne razbi-je niti se ne poznajo risi od odrgnenja.

— da se je nekemu amerišemu vrtnarju posrečilo vzgojiti vrtno brez trnov, kar so že mnogi zaman poskušali.

— da je Sofija Loren ena glavnih delničarjev neke švicarske filmske družbe. Ima tudi vilo v Mendrisiu v Švici. To vse zaradi lažnega delovanja in milejšega davčnega sistema kot v Italiji.

— da je neki upokojeni mornar, star že nad 70 let, izvedel, da je slika, ki je že zelo dolgo visela nad njegovo posteljo, pravzaprav avtoportret slavnega slikarja Rembrandta in da je vredna tudi več sto milijonov. Slika je opazil neki mornarjev slučajni znanec, slikar. Pred je bila slika v kovčku, med vso šaro, ki jo je mornarjeva žena pododajala po svojem očetu. Temu je to sliko zastavil neki gost (če

je imel pivnico) za dolg, ki ga je imel in ga ni mogel poravnati.

— da so ugotovili, da je neka skala blizu Otočca v Liki, ki so jo domačini zaradi čudne oblike nazivali oltarji, pravzaprav dejansko bila asirski žrtvenik za poganske obrede. V skali je namreč vklesana podoba Mitre, ki so ga stari Asirci častili kot boga sonca.

— da imajo Rusi, kar se medicinskih balističnih usmerjevalnih izstrelkov tiče, prednost pred Američani? Tako vsaj pravi ameriški novinar Steward Alsop, ki je povedal, da je Rusom uspel prvi poizkus takega orožja. Katerega pravijo, da je «zadnje orožje», ker s svojo uspešnostjo odloča o vojaški prednosti, ki jo ima ena država nad drugo, seveda dokler tudi drugi ne uspe izdelati kake podobne «prake». Ruski medicinski balistični izstrelki temelji baje na večerzi raketi, Ameriški «Atlas» pa se zdalec ni izpolnjen in je, kot vemo, Američanom zadnji poizkus spodletel.

— da so v sedanjem vročinskem valu zabeležili v Italiji najvišjo vročino v pokrajini Aqui, kjer so v petek imeli kar 42 stopinj C v senci. V Modeni pa so istega dne zabeležili 38,9 stopinj C in so torej imeli mnogo višjo temperaturo kot mi, pa čeprav se ne smemo pritoževati, da ni dovolj topla, kljub našim ekomaj 32 stopinjam.

MELILLO ALFREDO
TRST - UL. A. CACCIA 3 - TEL. 96-092
Ekskluzivni zastopnik za motocikle «PARILLA», «NSU» in «MOTOBI». — Originalni nadomestni deli. — Zastopstvo in zaloga kolev znamke «WILLIER», «HOT-TECCHIA», «MELILI» Os, moška, ženska, za otroke in dirkalna.
Nadomestni deli, guma «Pirelli», «Michelin» in «Ceats». Mehaniška delavnica za popravila in revizija vseh vrst motorjev.
OBISČITE NAS NA TRŽASKEM VELESEJMU!

Ribarič Ivan
IMPORT • EXPORT
VSEH VRST LESA IN TRDIH GORIV
TRST - ULICA F. CRISPI 14 - TEL. 93-562
ULICA DELLE MILIZIE 19 - TEL. 96-510

MOTO GUZZI
RAZSTAVA NA TRŽASKEM VELESEJMU:
«LUDOLA 175» c.c. Novost: dvosedalni furgoncini na bencin «ERCOLINO» močilnost 350, «ERCOLE» 1500
OBISČITE
MOTOTEHNIKO CREMASCOLI
T R S T, Ulica F. Severo 18, Telefon 38-903

V S E za hišo: BRISACE • RJUHE BLAZINE SKOTSKA VOLNA SUKANEC IGLE I.T.D.
Na drobno in debelo po konkurenčnih cenah
Lastnik: G. DELLA SCHIAVA — TRST, Ul. Geppa 2 — Tel. 23-489

OBIŠČITE
IX. TRŽAŠKI MEDNARODNI VZORČNI VELESEJEM
RAZSTAVA MEHANIČNE INDUSTRIJE
VI. MEDNARODNA RAZSTAVA LESA
PRISOTNIH 23 TUJH URZAV, OD KATERIH 9 Z LASTNIM PAVILJONOM. — NAJVAŽNEJŠE TRŽIŠČE POTROŠNEGA BIAGA ZA DOM, URADE IN JAVNE LOKALE. — RAZSTAVA PREVOZNIH SREDSTEV.
Izredno zbranje med obiskovalci: vsak dan trije dobitki in «Fiat 600» 6. julija 1957.
Od 23. do 30. junija: vsak večer ob 19. uri bodo na trgu nasproti razstave avtoprevoznitva, prikazi pravilne in korektno vožnje, cestnih nesreč, prve pomoči v primeru nesreč in prikazovanje gasitve požarov motornih vozil.
URNIK ZA OBISČITVO: ob delavnikih od 10. do 13. in od 17. do 24. ure, ob sobotah od 10. do 24. ure, ob nedeljah in praznikih od 9. do 24. ure.

Tovarna aluminija in kaolina
BORIS KIDRIČ
KIDRICEVO
Proizvaja 99-99,8% čisti aluminij v vseh oblikah
Tovarna metalnih polizdelkov
IMPOL
SLOVENSKA BISTRICA
Proizvaja pločevino, trakove, žice, cevi iz 99-99,8% čistega aluminija in zlitin po pravilih DIN in ASTM

ŽELEZARNA RAVNE
RAVNE NA KOROSKEM
Proizvaja vse vrste jekla in vrši njegovo mehaniko predelovanje.
Končni izdelki: utenzilije, krožne žage, industrijska rezila, vzmeti vseh vrst.
Za vse informacije obrnite se na podjetje, ki zastopa naše interese v inozemstvu:
INTERTRADE
PODJETJE ZA MEDNARODNO TRGOVINO
JLUBLJANA - CANKARJEVA 1
Telef. 03181
P.O.B. 279
Telef. 21-756, 21-757, 21-151, 30-504
Telegr. INTERTRADE

JADRAN
IMPORT-EXPORT
SEŽANA - TEL. 4, 62, 66
Izvaža in uvaža vse vrste artiklov po goriskem in tržaškem sporazumu

OB PREGLEDU IN OBRAČUNU DELA V LETIH SREDNJE ŠOLE

DA BI POSTALI ZARES ZRELI ZA ŽIVLJENJE

Matura.

Kot strašilo je bila vse leto za tiste, ki so bili v zadnjem letniku, ta beseda. Z nemirno jim je napolnjevala srce, skrb jim je legla na dušo, ko so pomislili, da bo letos treba stopiti pred tisto strašno zeleno mizo, pred komisijo, v kateri so povsem tuji izpraševalci, ki bodo vendarle prav po odgovorih presojali njih zrelkost.

Da, to je zrelostna preizkušnja. Kako naj bi dokazali, da so že zreli ljudje? Da so sposobni stopiti v življenje, kjer morejo sprejeti neko nalogo in jo v redu rešiti.

In so se učili. Vse dni. Bolj ko se je bližal usodni dan, delj so presedeli ob knjigah in zvezkih. Zadnje tedne pa so si mnogi celo spanje kratili in se učili. Poglobljali so se v literaturo in zemljepis, reševali so računske naloge in prevajali latinske sestavke. Ponašali so se na definicije in letnice, obračune iz kemije in geometrije. Ne večerni izprehodi jih ni premotili ne kopel v hladni vodi. Vse moči so napeli, da bi premagali to veliko oviro, ki jim je zapirala pot v življenje. To edino in zadnjo oviro.

Zadnje? Tako menijo. Kdo ve? Najbrž ni to zadnja ovira. Le prva je! Koliko jih bo še treba v življenju premagati!

Zelena miza.

Tih in skoro plahi posedejo prvi kandidati v klopi. A za mizo izpraševalci. Nič niso videti kruti niti hudi. Prijazni so in celo nasmejeni. Morda jim misel uide na tisti čas, ko so sami sedeli pred izpraševalno komisijo, ter veča za občutke, ki jih imajo mlad človek tedaj. In za se nasmejejo. Samo malo. Le toliko, da se v hladni srčni razbini strah, da se jim živci umirijo in da lahko spokojno čakajo, da bodo stopili tja, k tisti zeleni mizi, kjer bodo izkazali svojo zrelost.

Ni prav povsod tako. Ni so vsi izpraševalci tako obojeke do mladega kandidata. Morda se tudi pri spominjajo dne, ko so sami tretjeletni pred izpraševalno komisijo, in prav zaradi tega želijo, da tudi tisti mladici občutijo nekaj tiste groze, kar naj bi jim ulivajo spoštovanje do take utano, ki je postavljena ob vseh zakonih tega in onega sveta, da sodi o znanju in pravičnosti mladih ljudi in da odloča o njih nadaljnji življenjski poti. Njih strah v mladih srcih poveča njih važnost in veljavo in sedijo v vsej svoji močovitosti, z ostrim pogledom in mirko dajejo vprašanja. Tudi taki so. In se celo štejejo za vzgojenjete.

Ni bilo takih primerov pri nas. So pa, in tudi na, tako redki!

Vendar je nekaj, pa teh izpraševalnih komisij, kar je vsakakor potrebno preizvesti.

Te izpraševalne komisije so postavljene zato, da presojajo znanje in zrelost kandidatov. V ta namen jim dajejo določena vprašanja iz snovi, ki so jo v šoli obdelali. Prav. Toda ni bil slab ali pomanjkljiv odgovor, če dokaz, da dijak ne zna. Je morda le prevelika živčna napetost, ambicija, tuji obraz in preveč intenzivno delo pred matura, da je izgubil živce. Zivel bi mu odpovedali. In tisti, ki nima dovolj trdnih živcev, da bi mogel prenesti tako močan živčni pretrpljaj, ne bi bil preden stopi k zeleni mizi. Se preden sploh odpre usta.

In kaj lahko je mogoče, da neki dijak, ki ima dovolj trdnih živcev, mirno stopi pred komisijo, čeprav je morda njegovo znanje drohno in majhno, a zaradi mirnosti in sreče z uspehom izdela, medtem ko je dijak, ki ima slabe živce, ves zmeden pred komisijo, komaj čuje vprašanje, a mi komaj čuje vprašanje, je ali ne more zbrati, čeprav je vse predelal in je bil tudi v razredu dober dijak. Zato v razredu dober dijak, pomanjkljivi odgovori slabo, pomanjkljivi ali pa sploh ne odgovori. In ne izdela. Komisija ugotovi, da ni zrel.

Kaj torej ocenjuje izpraševalna komisija? Trdnost živcev? Kandidatov spomin? Pribehnost njegovo?

Koliko laže bi bilo dijaku, ko bi za zeleno mizo zagledal svoje profesorje, ki ga poznajo in ki so si že ustvarili svojo sodbo o njem, o njegovi zrelosti. Saj se poznajo že več kot eno leto. V tej dobi je imel profesor priložnost videti, koliko je dijak sposoben sam logično sklepati in presojati razne dogodke, pozna njegov značaj in zanesljivost, njegove

Zna ali ne zna?

moralne vrednote in tudi njegove slabe živce. Vse to pozna profesor pri svojih dijakih, ki je spremljal njih duševni razvoj, ga usmerjal in jim bil več kot samo predavatelj. Njih vodnik, vzornik, prijatelj jim je bil.

Tako bi moralo biti, ko se presoja mlad človek, s tem bi mu bil olajšan tako važen korak v življenje. Videli bi, da so tam ljudje, o katerih ve, da mu želijo pokazati najboljšo smer v življenje. Z zaupanjem se jim bo prepustil. Imel bo vero v njih pravičnost in v svoje sposobnosti. Veliko bogastvo je to za mladega človeka, ki stopa v življenje. Nepreravnost!

Sedaj je pač tako, kot je!

Mnogo je bilo v zadnjem času napisanega o izpiti, o njih zastarelosti in o potrebi njih prenovitve. Vedno bolj se množijo glasovi, da

Učiteljske in realna gimnazija prideta zaradi pomanjkanja prostora na vrsto v torek

Je sedani način ugotavljanja zrelosti mladine, ki naj bi pozneje zavzela vodilne položaje v družbi, slab in ni primeren, ter da sploh ne more dati kakršne koli slike o izpraševancu.

Kriteriji za presojanje zrelosti dijakov ne menjujejo vsako leto. Ni enotnega gledanja na to. Ne o načinu, ne o vsebini. Dijaka, ki zna ne le napisati ali prevajati, a tuje jezika na svojega, iz te je ne nič o razlogih raznih zgodovinskih dogodkov, ni moč imeti za kulturno zrelega. Izkušnja zrelosti bi torej smela biti samo preskušanje dijakovega znanja, marveč bolj preskušnja dijakove kulture. Ne serija vprašanj in odgovorov, marveč resnično kulturni pogovor, v katerem bi z vsa resnostjo razpravljali o določenih vprašanih iz resnične življenja, bi naj bila matura. Letnice in formule, pravila in osebne podatke zgornjih osebni podatke je moč rovinati kadar koli najti v vsakem leksikonu. In tam jih tudi najdemo. Bivši in sedajšnji dijaki, strokovnjaki in tudi profesorji sami. A to ne menjati ne da, ko so vsa vprašanja med seboj prebrana in povezana. Samo izpiti prenosovati, bi bilo kaj neskladen posel. Ves šolski sistem bi bilo treba spreminjati, vskladiti ga z življenjem, vključiti ga v pravo, živo življenje.

A to morejo storiti le ljudje, s dobriimi nameni, s trdnim voljo, z dušo in z veliko kulturo. Ljudje, ki imajo o pot pri tistih, ki bi jim ta-

Prisostvovali smo ustnim izpitom pri maturi na klasični gimnaziji, učiteljski in trgovski akademiji. Na realni gimnaziji se ustni izpiti še niso pričeli

In je pač tako, kot je!

A ti mladi fantje in dekleta, ki stopajo v teh dneh pred izpraševalce in ocenjevalce svoje zrelosti in znanja, niso boječi niti nerodni, le tu pa tam nekoliko nervozni. Zelena miza, za katero sedijo člani izpraševalne komisije, jim ne povzroča ne groze ne obupa, saj so lica profesorjev prijazna, ljubezno pomagajo profesorji tam, kjer se kaj zatakne čez zapreko in potem steče gladko dalje. Ve-

čina teh dijakov nastopa že kar samozvestno, z vero v svoje znanje in z vedrim pogledom v prihodnost. Ni mnogo vprašanj, ki bi bila tako suha, da bi se pri njih ne dalo kaj več in globlje razpravljati. Vzdušje je torej povsod prijetno in spodbudno vpliva na kandidata. Redki so tisti izpraševalci, ki jim je forma več od vsebine.

Tako kot je, je najboljša, kar je mogoče. Za dijake, ki bodo letos

Kaj ve o svetu ta mlada deklica?

prestali preizkušnjo in jih bodo spoznali, da so zreli, da so sposobni stopiti v življenje, da bodo prevzeli neke dolžnosti, ali ki se bodo posvetili šolanju na višjih šolah, ali pa tudi, ce bodo opravljali kak drug posel, veljaj vodilo, da matura ni končna stopnja znanja, marveč je le opora, le podlaga, na kateri si naj vsakdo po svoji potrebi in sposobnostih ter notranjemu nagibu zida svoje nadaljnje izobraževanje. Prvi klin na lestvi naj

bo, po kateri se bo vzpenjal višje in višje, ko bo večal svoje znanje in širil obzorje svoje. Lučka naj bo, s katero bo svetil v mrak neznanja.

Svojo zrelost pa naj vsakdo pokaže s tem, da bo pridobljeno znanje uporabil v korist skupnosti, kar mu bo dalo obilo zadoščenja, zadovoljstva in sreče.

In matere svoje rodne naj se nihče ne sramuje niti jezika, ki ga je od nje prejel. STANKO ANDOLSEK

Tam, kjer študirajo tudi učeno grščino

Na klasični gimnaziji je bilo za maturo dvajset kandidatov

Prvi dan ustnih izpitov na klasični gimnaziji. V dveh sobah hkrati izprašujejo. En dijak sedi pri zeleni mizi in odgovarja iz latinščine. Mirno odgovarja na profesorjeva vprašanja, brez tiste uradne zapetosti, brez togosti. Kot da dva znana kramlata o kakem neznatnem dogodku. Sprito takega razpoloženja so tudi oni štirje fantje, ki čakajo, da bodo tudi sedli za zeleno mizo, na moč mirni. Smejejo se in celo šaliti se neko poskušajo.

A tam pri zeleni mizi se profesor in dijak tiho pomenkuje. Morda celo nekoliko prethiti. Le redko je razumeti kaj od njunega pogovora. Dijak bere neko latinsko besedilo. Gladko mu teče beseda. Kako ne bi, saj je na klasični! Profesor ga včasih o čem povpraša vmes. «Kaj veste o himnah?» Od dijakovega odgovora je moč razumeti le posamezne besede: «Hilarija», «Ambrōza», «Avgušina».

Iz slovenščine so bili že prej vsi izprašani.

Snov, iz katere so bili izprašani:

Linhart: Matiček se ženi. Cankar: Kriz na gori. Dvornik: Očetov greh. Zupancič: Duma. Pridemnik: Skloni v slovenščini in latinščini.

Preiser: Krst pri Savici. Ivan Pregelj je bil dijak neznan. Finšgar: Veriga. Druga sklanjanje samostalnikov. Poudarek v slovenščini.

Cankar: Hlapec Jernej. Kette: Na očetovem grobu. Slovenski slog. Raba velikih črk.

Taka vročina je nastopila. Prav težko se prenaša. Pot

KOMISIJA:

Predsednik dr. Vladimir Turina; člani: prof. Martin Jevnikar, prof. Vilma Kobal, dr. Sonja Tominec, dr. Janko Jež, dr. Josip Tavčar, dr. Zorko Harej, prof. Branko Pegan.

NALOGE:

Slovenska (po izbiri prva ali druga): 1. Dokler ni človek v črno zemljo legel, po sreči hrepeni, le cesar duh nemirni ni dosegel, v tem sluti srečo in za njo hiti. (Anton Medved) 2. Trije realisti: Finšgar, Pregelj in Bevk; kaj jih drži in kaj jih loči. Italijanska: Ilustre te personalit del Leopardi attraverso lo studio degli Idilli.

Kar lije po čelu in po licih. Okna so široko odprta. In ulični promet je zaradi tega kar nadležen pri delu v šoli. Koliko je že tega, ko sem jaz sedel prav v teh šolskih klopih, prav v istih prostorih. Vsak dan sem jo pri mahal kar peš v šolo. Vsak dan. Ob vsakem vremenu. In...

Kako naglo se izmuznejo misli na stranpoti. Kot blisk svinego. Za hip pozabiš sedanjost in se znajdeš kdove kje daleč tam v življenju nekoga drugega, nekoga, ki je tisti in je hkrati čisto ves drug.

Zdaj je sedel k mizi fant.

Ves veder in očito poln vere vase.

«Na katerem zgodovinskem dogodku je Tavčar zgradil svojo povest »Izba kongresa«? Vraga, kakšno čudno vprašanje! Bo spet kot v katekizmu? Poslušam in gledam. Kdo bi si mislil! Iz tako neznatnega vprašanja se je razvila skoro prava razprava o političnih dogodkih v tisti dobi. Kongres v Ljubljani. Sveta zveza. Car Aleksander. Meternich. Politika nasilja. Neapeljski kralj Ferdinand in njegova precej demokratična ustava, ki jo je moral preklicati. Zakaj je bil kongres prav v Ljubljani in ne v kakem drugem mestu? Da bi neapeljski kralj imel bližje? Da bi bilo iz Neapla bližje, ali da bi v Neaplu bilo bližje? Taka prepečevalna sredstva so bila tako upoštevana vredna, da je postal neapeljski kralj kmalu krotak. Saj bi bilo vendar avstrijsko cesarstvo ožročno, če bi narodi v sosedstvi bili bolj svobodni. Marzini in njegovo delovanje za združitev vseh italijanskih držav v eno samo republiko. Mazzini se je naslanjal predvsem na preprosto ljudstvo. Deloma je uspel. Prebudil pa je narodnostno miselnost. Carbonari.

Kateri so vzroki prve svetovne vojne?

Nemško protiranje proti vzhodu in jugu. Gospodarsko tekmovalstvo. Kolonializem. Osvojitve Vel. Britanije v Ameriki, Afriki i. dr. Italija zasedla Tunis. Bismarck, Adua, Libija, Dodekanes, Sarajevski atentat — neposredni povod druge svetovne vojne. Ultimatum centralnih sil Srbiji. Italija je dobila Dodekanes z londonsko pogodbo.

Kateri so vzroki prve svetovne vojne?

Nemško protiranje proti vzhodu in jugu. Gospodarsko tekmovalstvo. Kolonializem. Osvojitve Vel. Britanije v Ameriki, Afriki i. dr. Italija zasedla Tunis. Bismarck, Adua, Libija, Dodekanes, Sarajevski atentat — neposredni povod druge svetovne vojne. Ultimatum centralnih sil Srbiji. Italija je dobila Dodekanes z londonsko pogodbo.

Na klasični gimnaziji. Na sliki vidimo razen kandidatke (od leve na desno) profesorje Ježa, Jevnikarja in Hareja.

Tako se je obnovila zgodovina tistih dni, logično in jasno. Vzroki, posledice. O. kolščine. Družbena gibanja.

V sosedni sobi pa je druga skupina medtem morala dokazati svoje znanje iz matematike, fizike, umetnostne zgodovine.

Tako majhna učna soba je to. Najbrž je tu kak kabinet, ker je za normalno učilnico le nekoliko pretesen. Tudi pri teh dijakih ni bilo videti kakšnega vznemirjenja. Tudi tukaj je dijak, ki je bil na vrsti, sedel pri zeleni mizi zraven profesorja izpraševalca. In sta »kramljala«.

«Kaj veste o odbijanju svetlobe? Zakaj se žarek odbija?» Se odbija, ker se odbija. Hm! No, pa sta se le nekako prerila skozi ta labirint pojmov in definicij. Vpadni kot je enak odbojnemu. «Kaj je to difuzija?» «Kako se odbija svetloba na steni in kako na zrcalu?» Pravilno in nepravilno odbijanje. «Posledice odboja na raznem zrcalu.» Nastane virtualna slika.

«Kaj je generator? Cemu služi in kako je zgrajen?» Služi za proizvajanje elektrike. Deluje na podlagi indukcije. Rotor.

«Kaj je to transformator in čemu služi?» Služi za

zmanjšanje potenciala. «Kaj je to volti?» Mera za potencial. «Kaj je to ohm?» Je enota upora. Ohmov zakon nam da zvezo med jakostjo, napetostjo in uporom. Upor je sila, ki zavira tok. Upor je odvisen še od snovi, iz katere je prevodnik in od njegove debelosti.

Sem se moral pri tem večkrat opomniti, da je to klasična gimnazija, ki nima kaj dosti zveze s tehniko, ko se mi je zdelo čudno, da prav tu ne šteje bolj gladko.

Vitek, živahen fant z živimi očmi pristopi k mizi. Mirno sede.

«Kaj mi veste povedati o umetnostnih spomenikih v cerkvi sv. Petra v Rimu?» Aha! Umetnostna zgodovina!

Polglasno govori kandidat in ne morem vsake besede čuti. A govori brez prestanka. Naštevata umetnine, ki so v tisti cerkvi in ki jih ni tako malo. Profesor želi še pojasniti o tem in onem. A fant skoro ne čaka na konce vprašanja in takoj odgovori.

«Cignus je ta slika?» mu pokaže profesor neko sliko. Gasparijeva, Svaba. Gasparijeva značilnost so folklorni motivi. «Poznate še kako druge Gasparjeve slike?» Tepežkanje, Butare, Godci, Ogenj nosijo. «Kateri slovenski slikar je še upodobil svatbo?» Vesel. Kralj. «Kateri Kralj?» France. «Ne, Tone!» Tako je to skoro vedno, da se le kaj izmuzne.

«Kaj veste povedati o Van Goghju?» Tudi o njem ve kandidat precej. Saj kar naprej govori, o njegovem življenju, borbi, hrepenenju, delu, prijateljih in o njegovih umetninah.

Potem je povedal še avtorje podob, ki mu jih je profesor pokazal. In ko se je vračal na svoje mesto, se je zadovoljno smehljaj, in mi tudi, kar nas je bilo tam. Vseč nam je bil on, njegov nastop in njegovo znanje. «Ti boš pa šel za arhitektom!» sem ujel besede drugega dijaka.

Potem je bila matematika. Strah in trepet vseh študentov. Drobni fant je na vrsti. «Narišite rombo!» In je narisal rombo kar s prosto roko. Seveda ne bi tisti rombo prenesel kakoli natančne ocene glede na dimenzije. Pa ni šlo za to. «Povejte mi značilnosti romba!» «Obrazec za ploščino.»

Se je moral odgovoriti ta dijak na več drugih vprašanj. Toda moral sem iti drugam. Skoda! Zanimivo je pravzaprav tako ob blizu slediti preizkušanju znanja mladih ljudi, zlasti ko je pri mnogih moč že precej razločno videti smer, v katero jih bo vodila življenjska pot.

O trgovini, o denarju oni vse vedo

Za maturo na trgovski akademiji se je prijavilo 23 kandidatov

Na državni trgovski akademiji so se začeli ustni izpiti nekaj dni za drugimi zavodi, ker so tudi njih pismene naloge trajale del kot drugod. Poleg slovenske in italijanske naloge morajo na tej šoli napraviti še pismeno nalogo iz angleščine, trgovske matematike ter praktično vajo o preskušanju blaga. So pa prostori na tej zavodu novi in lepi. Zgrajeni so bili prav v šolski namen, zato je vse smotno razdeljeno.

Tudi tukaj imajo izpraševanje v dveh skupinah. Nekaj deklet stoji na hodniku. Vrata učilnice, v kateri je izpit, so odprta. Kljub temu pa je zelo vroče. A tam pred izpraševalno komisijo bi se zdelo, da je še bolj. Vendar pa ni videti

kake posebne nervoznosti. Tisti, ki sedijo posebej in čakajo, da bodo na vrsti, so komaj za spoznanje zaskrbljeni, vendar pa prav nič preplašeni niti ne zbegani. Pri zeleni mizi je kandidatka, ki mirno in jako tiho govori. Niti toliko ne čujem, da bi vedel, iz katerega predmeta izprašujejo. Kaže, da je dijakinja dobro podkovana, ko vidim iz premikanja njenih ustnic namreč, da nalveč ona govori. Pozneje sem izvedel, da je bila vprašana iz italijanskega jezika, in sicer o Leopardiju.

Nastopi druga dijakinja. Mirno sede pred profesorja in čaka na vprašanje.

«Kaj ločimo pri vsakem državnem organu?» Nisem čul, kaj je odgovorila, toda

bil je zelo kratek odgovor. Kvečjemu štiri besede. «Kako delimo državne organe?» V upravne in nadzorne.

«Kakšni so nadzorni organi?» Centralni in krajevni. «Kaj vse povedati o Evropskem svetu?» V Evropskem svetu so združene nekatere zahodnoevropske države. «Koliko jih je?» Petnajst.

«Kateri so organi Evropskega sveta?» Skupščina in tajništvo. «Kaj vodi tajništvo?» Upravne posle sveta. «Kje ima svoj sedež tajništvo?» Med katere organe spada parlament? Med ustavne organe. «Ali mi vse povedati, kakšne prednosti ima dvodolni sistem?» Nisem razumljivo odgovorila. «Kaj pa veš glede kakih pomanjkljivosti dvodolnega sistema?» Zelo počasno delovanje. «Kakšna starost je predpisana za senatorje?» Štirideset let. «In za predsednika republike?» Petdeset let.

Vsa olajšana odhaja dijakinja, češ: «Tudi to je mi!» Toda že sedla naslednjica na profesorju, ki jo bo izpraševal iz slovenskega jezika.

«Kaj mi veste povedati o številu slovenskih samostalnikov?» Prvi hip ni vedela dijakinja, na kaj misli profesor. No, po pojasnili je povedala, da imajo slovenski samostalniki poleg ednine in množine tudi dvojino, kar je skoraj posebnost slovenskega jezika. Saj je ohranjeno le v nekaterih starih jezikih. «Poznate kakšne samostalnike, ki imajo samo ednino?» Samostalniki, ki pomenijo snov. In samo množino? Škarje, vile, pljuča, vrata. «Sklanjajte mi samostalniki pljuča!» Ne čujem

KOMISIJA:

Predsednik: dr. Anton Kacin; člani: prof. Pavle Mercu, dr. Jože Serazin, dr. Nives Tenze, dr. Fran Škerli, dr. Drago Gantar, dr. Leopold Zubalič.

NALOGE:

Slovenska (po izbiri prva ali druga): 1. Videl sem misleca, pisal je zakone. Ljudstvu ne zemskemu — zvezdam je kazal pot. (Oton Zupancič) (Pokažite sodobni tehnični napredek in njegov pomen za življenje.)

2. Finšgarjeve igre zabavajo in vzgajajo. (Označite v vsebinskem in idejnem pogledu Finšgarjevo dramatiko.)

Italijanska: Motivi inspiratorji dela poesia Carduciana.

njenih besed, a je pogrešila, ker jo profesor nekaj popravilja. «Sklanjajte mi še samostalniki vrata!» Tu gre bolje.

«Katera so slovenske oblike, ki jih je Cankar ustvaril?» Črtice, vinjete, podobe. «Kaj je črtica?» Posreduje pisateljevo razpoloženje, je razpoloženska slika. «Kdo je glavni junak Cankarjevega romana »Na klanecu«? Nisem čul odgovora. «Kako pravimo takemu

Na trgovski akademiji: predsednik komisije dr. Anton Kacin, prof. dr. Drago Gantar, dr. Nives Tenze in kandidatka

Slovenec Puhar iznajditelj steklene fotografske plošče

Prva fotografija na svetu narejena na stekleno ploščo. Slika predstavlja cerkev pri Brezjah

Pred seboj imamo Bleiweisove »Kmetijske in rokodelske novice« z dne 28. novembra 1849. leta. Pogled se nam je ustavil pri članku, nad katerim je natisnjen naslov »Čast komur čast gre«. Dopisnik tega slovenskega časopisa, ki je bil glasilo c. kr. kmetijske družbe, je bil poročilom javil bližnjim in daljnim bralcem naslednjega zgodovinskega vesa:

«Naš rojak, častiti gosp. kaplan Janez Puhar, bistroumen naravoslovec, pa je našel na prav lahko vižo tudi s pomočjo sončnih žarkov obzore vpodobovati ne na dražih rudniških ploščah (Metallplatten), ampak na steklenih (glaziranih) ploščah, in je že več tih podob napravil, med katerimi na priliko cerkev in farovž na Bledu očito spricueta. de g. Puharjeva najdba je imenitna najdba. On imenuje te podobe »svitlopise« (Hyalotype, transparente Glasbilder) in si še vedno prizadevuje to najdbo na kar višjo stopnjo popolnosti povzdigniti. Gospod Ferd. Schmidt je v 15. shodu naravoslovcov v Ljubljani 14. kimovca t. l. te najdbe umetnika Kranjca z živo besedo spomnil in povedal, da je g. Puhar pripravil mnogoterih takih podob po naročilu napraviti, ako se mu reč in kraj oznanita, ki jo kdo vpodobljeno želi. Gosp. Albin Jenko v Ljubljani (Schustergasse Nr. 170) premeta take naročila in daje natančnejši izvedenja.»

Janez Avgust Puhar, rojen 26. avgusta 1814. leta v Kranju, duhovnik v Leskovicu, Svibnem, Metliki, Ljubljem, Radovljici, na Bledu, v Cerkljah, Smledniku, Kamniku in na Dovjem, je s svojim znamenitim izumom pokazal novo pot porajajoči se fotografski vedi.

Dotlejši so s sončnimi žarki v »temni kameri«, predhodni sodobnega fotografskega aparata, na kovinske plošče upodabljali posnetke krajev in ljudi. Ta primitivni fotografski postopek, ki sta ga izumila Francoza Louis Jacques M. Niepce (1765-1833) in Joseph Nicéphore Niepce (1765-1833), je bil zelo neroden in tudi precej drag.

Daguerre je izdeloval fotografije na srebrnih ploščah, katere je pred uporabo okadil s jodovimi parami. Pri tem je na srebrovi površini nastala za svetlobo občutljiva plast srebrovega jodida. Vsekar je moral te plošče pripravljati v popolni temi. Nato je Daguerre svojo kovinsko fotografsko ploščo vložil v primitivni fotografski aparat, nazvan »temna kamera«. Ko je z odprtine na prednji strani »temne kamere« odtrgal pokrov, so prišli sončni žarki in udarili na svetlobno ploščo, prenačevali srebrom jodidno svetlobo na fotografirani predmet. To je bil zelo slab obzore, ki je trajal kakor 20 minut! Nič manj osvetljenih mestih na Daguerrove kovinske plošče so nastale očem nevidne spremembe. Se le vidne spremembe tega fotografskega postopka, ki ga po njemu imenujemo »daguerrotipija«, osvetljene plošče prikazuje živostrebrni par, se je prikazala slika. Teh slik ni bilo mogoče razmnoževati s kopiranjem. Možen je bil le en sam posnetek.

Viđeti bi morali fotografije tistih let! Danes nas na izletih spremljajo mali fotografski aparati, ki jih obesimo okoli vratu ali pa jih držimo v roki. Neki so pa bili fotografirani muzejniki svojega poklica. Težko otkovljeni so pesniki iz kraja v kraj. Na rame njih so namreč poleg fotografske kamere nosili tudi sotor svojega laboratorija ter vse približine, ki so jim bile potrebne za izdelovanje fotografij. Teh približin pa je bilo precej in mnogo so tehtale. Saj so si vendar morali sproti pripravljati fotografske plošče!

Našemu rojaku Janezu Avgustu Puharju se je po dolgotrajnih poskusih posrečilo, da je poenostavil in izboljšal Daguerrov fotografski postopek. On je namreč steklo prevlekel s svetločutno plastjo in s tem izumil stekleno fotografsko ploščo. Ker je pa steklo prozorno, je bilo mogoče napraviti tudi steklene kopije.

Puhar se je 1851. leta udeležil londonske razstave, na kateri je bil za svoj izum odlikovan z zlato medaljo.

Pri tisti priliki so pod naslovom »Domača umetnija« natisnile »Novice« naslednji opis Puharjevega izuma:

«Ob kratkim čem opomniti g. Puharjevih svitlopisov, ki so si tuč v veličansko razstavo v Londonu. Cim se naznačuje njegov pokrok v Daguerrovem svetlobotisku? Glavna prednost je, da Puharjeve podobe stojijo v prirodni le-

gi (in der natuerlichen Lage), kar se pri dosedanjih drugih ni doseglo. Kje je tega uzrok? Uzrok je jedini, da je podobilo (podobnosti) prozračno (skozvidno), da se radi zavolj tega podoba nasprotne lege s promenenjem stekla na drugo stran v prirodno lego promeni.»

Janez Avgust Puhar je umrl za jetiko 7. avgusta 1884. leta v Kranju. Zal je sio njegovo ime skoraj povsem v pozabo. Le malo nas ve, da je naš rojak Puhar izumil stekleno fotografsko ploščo. Kljub svojemu uspehu v Londonu ga zgodovina fotografije ne omenja in zal so se uresničile naslednje besede, ki jih je Vitezlav Radonlevič v opombo poznim rodovom 1849. leta napisal v svojem poročilu o izumu »umetnija Kranjca«:

«Mi pa se spomnimo te najdbe posebno s tem namenom, da se našim rojaku prvenstvo te najdbe ohrani, in da ne bojo kdaj naši nasledniki to najdbo, če se jim iz drugih krajev oznanila, kot ptujo najdbo obudevali, ampak de bojo vedili, da je svitlopise na steklene plošče naš rojak gosp. Puhar iznajdel in de se tako čast iznajdnika ohrani.»

MP

«To, kar je kost za psa in Marilyn Monroe za moške, to je Yul Brynner za ženske»

Vemo, vemo, da se vse ženske s tem ne bodo strinjale! A je že tako! Zenski okusi so problem zase, ki ga do danes z logiko še nihče ni rešil. Medtem ko so se do večerj navduševale nad moškimi kot so Robert Taylor, Gregory Peck — so danes spremenile svoj okus ter

VPLIV IN MOČ ŽENSKÉ PODVEZE V VSEH ČASIH

Torej so podveze le škodljive!

Tako pravijo tisti, ki so to reč bolj natanko raziskovali. Pravijo, da povzroča ženska podveza neko kožno vnetje, ki utegne pri nekaterih ženskah imeti tudi resne posledice. Pravijo, da niti penicilin ne more ukrotiti tistega kožnega vnetja. Alergija se znanstveno imenuje tisto. Najprej da se pokažejo le rdeči madeži. Na nekaterih kozah pa se ta madež komaj ali pa sploh ne opazi. In da nastane na koži na takem mestu, kjer je pritiskala podveza.

«In zaradi tega svetujemo vsem ženskam, da vržejo proč podveze, da se bodo tako obvarovale pred temi in še kakimi hujšimi posledicami.»

Na nekakem posvetovanju zdravnikov je bilo tako sklenjeno. A s tem se je pravzaprav to vprašanje šele začelo zapletati. Lahko je zdravnikom svetovati, naj ženske ne nosijo več podvez, naj jih kar zavrzijo. Kot nekaj, kar je popolnoma nerabno, nekaj, kar spada v staro ropotijo.

In oglašajo se jih sto... «Nič ne bodo ženske metale podvez proč! Kaj bi ustvarjali takoj paniko! Nič ni dokazano, da je tista alergija na koži prav od podvez! In potem, kako naj si ženske pridržijo nogavice, da bodo dale noge vse tisti car, ki pride do veljave edinele in lepi nogavici, katero drži lepa podveza. In zato in morada se za celo vrsto razlogov: Podveza naj ostane, kjer je, in naj služi vsem svojim namenom!»

Torej tveganje na celi črti. Tveganje alergije. Tveganje hudih posledic alergije. Tveganje celo smrti. In vse to za lepoto. Za mlk, ki ga daje ženski nogi takale stvarcar kot je podveza.

Pred nekaj sto leti je bila prav ženska podveza nadvse važna reč. Služila je celo za zapeljevanje.

Imela je takale podveza svojo vlogo tudi v mednarodni politiki, vplivala je na razvoj cele vrste silno pomembnih in velikih zgodovinskih dogodkov. Kdo ve, kako bi se zasukala zgodovina, ko ne bi bilo ženske podveze. Na francoskem dvoru in med angleškimi lordi je bila podveza hudo čislana. Saj je tudi razumljivo. Takratna noša je terjala lepo okrašeno podvezo. Tudi moški so nosili pisana oblačila. Čipke so jim kometno gledale izpod zapeljivo nabitih rokavčkov. A svileni nogavico je stiskala lepo pisana in vabljiva podveza. Bila je prav na tistem mestu, kjer se je končavala hlačnica: tik pod kolonom. Bila je lepo okrašena in lep trak, pisan, in v lepo pentljo zavezan, je visel od nje.

Če so že moški imeli take podveze, si prav lahko mislimo, kaksne so nosile ženske. Dame na dvorih. In so z njimi operirale.

Puritanski Angleži se niso nič branili čarov podvez. Tista znamenita podveza lepe grofice Salisbury, ki jo je »izgubila« na nekem dvornem plesu, katero je potem pobral sam angleški vladar Edvard III. reče: »Honi, soit qui mal y pense.« Te besede sa vgrvirane v medaljo viteške podveze, ki je visoko angleško odlikovanje za služne domace in tuje državnike. A zascitnik tega visokega viteškega reda je sam sveti Jurij. Ne bi mu človek prisodil!

A lady Hamilton je prav po zaslugi svoje podveze postala lady, čeprav je bila hiš preprostejša delavca in navadna natakarka.

Zaradi vseh teh zgodovinskih in tudi drugih zaslug je morda le prav, da ženske podveze ostanejo.

S. A.

Mislite, da je to lady Hamilton? Ne! To je znana filmska zvezda Virginia Mayo, ki tudi »operira« s svojo podvezo

Yul Brynner gologlavi lepotec: „Britje las-skrivnost uspeha!“

obrnile vso svojo pažnjo do najbolj »blescečega« (po plesi) zvezdnika v Hollywoodu — Yula Brynnerja.

Kdo pa je pravzaprav ta novi čimljeneč — Yul Brynner in kje iskati skrivnost njegovega nenadnega uspeha? Yul sam pripisuje svoj uspeh brivici in pa skrivnosti, ki obdaja njegovo življenje. «Vsake tri dni si povsem obrijem glavo. Razen tega nikoli nikomur ne odkrijem resnice o svojem življenju. Moje pravilo je, da ne smem ljudem nikoli preveč odkriti. Če mi je treba izbirati med resnico in lažjo, potem se odločim vedno za poslednjo.»

Odkar je postal slaven ter je dobil celo Oskarjevo nagrado, so časopisi in filmske revije objavile že celo vrsto njegovih življenjskih opisov. Nekateri so trdili, da je potomec Džingis Khana, drugi da je bila mati ciganka romunskega pokolenja, ki se je poročila z nekim ruskim diplomatom Borisom Brynnerjem po imenu, tretji, da je potomec neke bogate mongolske družine ter da je preživel svojo mladost v palači iz tisoč in ene noči, kjer mu je streglo na stotine ubogljivih strežnikov.

Yul Brynner ne dopušča samo verjetnostih teh zgodovinskih dodajev, se svojo. Med enim samim intervjujem z nekim ameriškim novinarjem je dejal, da je bil rojen leta 1915 v Mongoliji, takoj nato pa da je bil rojen leta 1920 na Kitajskem.

Sedaj, ko je postal slaven, so hoteli, da bi se objavil njegov življenjski poseben brošura. «Nikar,» je vzklilnil obupan Yul. «To bi bila zame smrt! O-stati bi moral vse življenje ena in ista oseba. Ne, pustite, da ostanem to, kar sem, in da lahko spreminjam svoje spomine na preteklost kadar in kakor me je volja!»

Sedaj, ko je postal slaven in ko zasluži 500.000 dolarjev na leto, mu ni težko obujati spomine na tase, ko se je moral težko boriti, da bi dobil vsaj skromno vlogo v drugorazrednih filmih. Da je preveč orientalski tip, so mu rekli, in da sploh ne bo nikjer uspel, ker je plešast.

Marsikoga bi bile tako ostre kritike povsem po-tlačile in vzele ves pogum. Pri Brynnerju je bilo prav narobe! Obnašal se je in živel tako, kot bi bil že najbolj slaven igralec.

Nikoli ni izgubil zaupanja vase, nikoli svoje dobre volje. Virginia Gilmore, ki je že trinajst let njegova žena, pravi o njem takole: «Ko sva se zaročila, sem vedela, da nima niti belica, in on je vedel, da to vem. Vendar ni v naj-nem hladniku nikoli pri-manjkoval sampanjec.»

Hiša Yula Brynnerja v West Les Angelesu, ki je sicer po zunanosti povsem vsakdanja, je vendarle za tamkajšnje poj-me »izjema«. Medtem ko imajo namreč vile vseh bližnjih in daljnih zvezdnikov večji ali manjši bazen za kopanje, ga Brynnerjeva vila nima. Na kritike in proteste v zvezi s tem »težkim« grehom je Yul vedno odgovoril: «Kaj mi bo bazen! Zadostuje mi kopalna kad!»

Kakšen je pa Yul kot zakonski mož in oče? Zena trdi, da je pravo nasprotje Yula, ki ga poznajo njegovi oboževalci. Doma je tih in miren, njegovo največje veselje pa so lokomotivne-igracke. «Vedno je prepri v hiši, kadar kupimo najnovejši sinček nov vlak. Yul namreč pozabi, da igracka ni njegova in da je sam od-

rasel. Vsede se na sredo sobe in toliko časa navija vlak, dokler se kaj ne pokvari. Potem je treba po-

tolažiti njega in seveda upravičeno užaljenega si-na.» Yulova sestra Vera Bryn-

«Vsake tri dni se posteno obrijem» pravi ameriški zvezdnik. Vendar pa le tiči večji del »skrivnosti« njegovega uspeha v dejstvu, da je po mnenju kritikov res dober igralec

ner je povedala novinarjem naslednji življenjski pis. Kdor hoče, naj mu verjame! Yul je bil rojen leta 1920 v Vladivostoku. Njegov oče Yul Brynner je bil sin švicarskega konzula in neke Rusinje iz ple-mena »Buriat«. Mati je bila izredno lepa ženska plavih las in svetlomodrih oči. Po zunanosti je Yul podoben materi, po temperamentu pa očetu, ki je bil baje poznan kot prvi »unicvalec« zenskih src.

«Sreča?» «Sreča se je z mano, obnašala tako kot tista lepa ženska, ki smo ji leta in leta dvorili, in nam je vedno rekla — ne, in ko smo se vdali v usodo, pripoveduje Yul, »in mislila, da je že vse izgubljeno, potrkala neke lepe nedelje na vrata. Kdo je? Prav ona!»

To srečo bi bil Yul kmalu sam zapravil. L. 1951, ko je že enajst let zaman prosil in moledeval za kaksno večjo vlogo v filmu, so mu ponudili glavno vlogo v filmu »Kralj in laž«. Njemu ponudba ni bila všeč in jo je že hotel odbiti. Zena ga je pregovorila, naj jo sprejme in poskusi s tem sre-

čo. Ubogal jo je in ni mu bilo žal! S tem filmom si je zaslužil Oskarjevo nagrado in si priboril prvo mesto med najslavnejšimi igralci, obenem pa vzgal v srcih ameriških žena takšen plamen navdušenja, kot ga ne pomnijo po smrti Rodolfa Valentina.

Yul igra zelo lepo na kitaro ter ima prijeten glas. «Če mi sreča ne bo več naklonjena, ter bom kot igralec propadel, si bom še vedno lahko služil kruh z igranjem in petjem, je izjavil novinarjem, ki so ga obkroževali ob njegovem triumfalnem prihodu v Evropo.

V Ameriki je danes že na stotine in stotine klubov, ki nosijo naziv »oboževalci Yula Brynnerja«. V znak svojega občudovanja so si povsem porezali lase. Gre le za oboževalce moškega spola, ženske na srečo izražajo svoje občuse pošiljanjem pism in z zvestim obiskovanjem Brynnerjevih filmov.

Danes je torej ideal mnogih žensk gologlavi Yul. Le kakšen bo po videnju prihodnji »lepotec«?

PAULINE SASSARD

Michele Prisco: Nedeljska novoporočena

(Prevedla M. Samsa)

Od nekod je prihajalo počasno in žalostno zvonjenje, ko je Ermelinda Chianese stopila v ozko ulico, kjer je bil vhod v Banco di Napoli allo Spirito Santo, oddalek za zemljiške kredite. Skozi steklena vrata si opazil le nekaj ljudi, ki so stali v vrstah pred okencem urada za končno poslovanje. Ob navpični poslovnici steni se je zunanje dvigalo z oglušujočim ropotom pomikalo gor in dol. Kak funkcionar je že odšel iz svojega urada, pod površnikom je v hladnem žepu iskal po ključev in se ves zadovoljen podal na prostorni kvadratni prostor, da med drugimi avtomobili poišče svoj avtomobil.

Kakor da bi hotela pregnati tisto podobo, ki jo je spominjala vsakdanjega dela, je zavila Ermelinda Chianese z odločnim korakom proti polkrožnemu stopnišču na koncu dvorišča in skozi kratek hodnik je spet stopila na prosto. Toda ko je prišla ven, je za trenutek obstala in se pričela razgledovati okoli. Skušala je uganiti, kateri balkonec je visoko tam gori od tete Margherite. Poslopje je bilo nekdanj samostan Dello Spirito Santo in je zaradi različnih časovnih popravil ustvarjalo neko posebno neurejeno sliko. Pred mnogimi leti je red izumrl in v celice, ki so bile kot nalas za majhna stanovanja, so prišli novi prebivalci; mali, mirni ljudje, preživljajoči se s skromnimi samostanskimi obrestmi, bančni in državni upokojenci ter nekatere družine, ki niso mogle dobiti druge stanovanja in so prišle s kakšnim priporočilom. Teta Margherita, ki je bila vdova po nekem vratarju in brez otrok, je živela v taki celici. V prostorni celici, skoraj tako veliki kot je bilo njihovo stanovanje v Ulici Pontecorvo, kjer se je stiskalo devet družinskih članov. Ermelinda je sedaj nehote začutila v sebi neko podzavestno mrznjo. Ze leto dni je bila poročena z Ar-

mandom in ker je bila brez stanovanja, je živela pri materi skupno s sestrami in družino poročne sestre. Mislil na to jo je delala pogumnejšo in ko se je tam zraven pred Marijinim oltarjem prekrizala, se je brez obotavljanja pričela vzpenjati po stopnicah.

V prvem nadstropju, v nekem temnem, z lučmi opremljenem hodniku, je majhna medenina plosčica na tetinih vratih nosila ime cav. Ferrare. Ali je bil mož tete Margherite res cavaliere? Tega se ni spominjala in prav to je za trenutek slabilo njeno odločnost in jo delalo bolj življeno. Pričela se je spraševati, kako bi teta sprejela njen predlog, in ko se je čez nekaj minut privadila na tišino in zasilala drdranje sivalnega stroja, jo je nenadno navdla brezupen strah. Teta je sivala. Tisto nenehno in enolično ropotanje, kakor praske-tanje strojne, je bilo tako tiho in brezupno in tako daleč od vsakega nemira in tesnobe, da ji je takoj postalo jasno, kako bi bil pogovor s teto Margherito popolnoma zaman.

In se nista li z Armandom že odločila? Čemu bi se torej ponizovala in poskušala se to, kar je bilo že naprej obsojeno na neuspeh? Ponos in neka drzna, strastna kretnja, ki je prehajala skoraj v prekipeljavico samozavesti, bi jo bila malodane premagala, da bi se vrnila nazaj. Toda ko je opazila, da so vrata samo priprta, jo je neki močnejši nagib prisilil, da je pritisnila na kljuko in jih odprla na stežaj. Tako jo je ugledala njena teta Margherita, ki je vsa bleda in vzravnanja sedela tam blizu balkona poleg sivalnega stroja, nekoliko obrnjena proti vratom.

«O, Ermelinda! Kako me veseli! Čemu si me tako počastila? Pridi, pridi in sedi!»

Počasi je pristopila in malce napeto in močje motrila žilasto tetino nogo, ki je brez čevlja, obuta le v debelo nogavico svetlorjave barve, s pručeno hitrostjo sukala podnožnik.

«Saj nimam nič proti, če nadaljujem s šivanjem,» je pristavila, ne da bi vstala in ji prišla naproti. «Nekoliko v zamudi sem že in jutri moram cavalierejo opetu izročiti ta plosčica za Zalostno Mater božjo. Toda sedi, sedi!»

«Dela vam ne zmanjka,» je trenutek zatem spregovorila Ermelinda z brezbarvnim glasom. Teta je za hip dvignila oči in jo pogledala, ko da bi hotela odkriti tisti skriti pomen njenih besed, če so ga sploh imele.

Tako so se morali nekdanj fotografir truditi, da so prenašali vse potrebščine

bled zastražen tega, ker se
Seje, tako forte, grozno
mogoče učit, da dobijo
Odlično sprj Cevalo. Kaj
ona zna, kaj te! Seje to
treba Učit in Učit, če
se če kaj znat in pole
kaj.

In kolko se še morja
učit za Turo! In
"Kaj jest," je rekel
gusto, "ma dabi videti
Lincek, ki je
pride od prave
mojga prijatelja Angeljina
in ki dela prov zdaj ma
Turo. Inko bo narjento
ma Tura, bo Učena, Te
Linčica seje učila, kaj
mojci. Od zide, kaj ma
ti in vudi po Noči. Taka
je ratada, da so same
Oči vide, na glavi. Od
nje mama je pravila, da
zna več po latinskih ko
nas far man. Prov lah

gilih tolko, ko Celo Komisija! In pole je samo ana uboga Učeniča! Samo za to, da Bupece učijo Tuko pa se povedal pušto od Linčke in od mo Ture.

Ma jest se bom še premislil, če bi delal ma Turo. Dabi se Jest mogel tako strojno marat in se Učit samo za to, dabi naredil ma Turo! Bom pa se šel razjisi učit za Doktorja!

Pridi, pridi me kaj obiskat na po Čitnice!

Te pozdravla

Finko

zvi, 60. mesto v listu 61. trgum iz zemlje, pulm, 61. zensko ime, 64. delajoč pene, 65. vas med Bazovico in Opčinami, 67. kraj, 68. kraljica, 68. Vrsta posredne de- belega filozofa, tudi priimek slovenskega pisatelja (1864-1934), po rodu iz Vipave.

NAVPIČNO: 1. domišljav, ohol, širokousten, 2. enoter, 3. varuh domačega ognjišča pri starih Rimljanih, 4. druga in prva črta besede pod stopnicami, 5. izbran, 6. gorovje v Belgiji ob meji s Francijo, 7. začetnica imena velikega očeta jugovzhodno od Avstralije, 8. vodna napra-

RESITEVE KRIZANKE
IZ PREJSNE SESTILKE

VODORAVNO: 1. Lukeži, 7. Sestljan, 13. bos, 16. aparat, 17. Marijan, 18. mora, 19. to- pel, 29. Kameran, 21. Tina, 22. rum, 23. Bar, 24. kub, 25. tul, 26. ti, 28. sledi, 31. odeli- ka, 32. tedaj, 33. kor, 34. kovanec, 40. let, 42. ser, 43. Nen, 45. kaj, 46. sik, 48. ome- tem, 50. vodomet, 52. geto, 53. Piran, 54. Saratov, 55. Gamal, 56. tam, 57. PT, 58. vol, 60. en, 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 78

na zid obeso-
rečilo kupiti v tem
avil v zaboju...

«Ti, ali ne slišiš
nič več se ne vidi.»

Mlada žena se je
in zasukala stikalo,
in srh jo je spre-

je vzklknila teta
dobro? Povej mi

uzumela, zakaj sem jo poljubila. Skorajda maščevano se
gutila za tisti hladni sprejem, zato je rekla z neko bridko ri-
dostjo:

«Da, prav dobro se počutim. Toda moram iti, mama mi
doma v skrbeh. Prišla sem samo pogledat, kako je kaj z vami»

Zunaj pred vrati je postala, si popravila šal in lase in
obrisala potne roke. Na hodniku so prižgali nekaj luči, toda
zaradi večerne teme se ni nič bolj videlo. Bile so zelo stide
in niso dajale prave svetlobe, le neki rdečkasti sij so ods-
vale na tla. Vse naokrog se je razširjal vonj po česnu ali p-
žehtanju.

(Nadaljevanje prihodnjice)

VELJAVEN OD 8. DO 14. JULIJA

«Hvala Bogu, ne morem se pritoževati... In doma so vsi dravi?»

«Hvala! Ni nam hudega!»

«In tvoj mož?»

Ermelinda se je nekam odsotno nasmehnila.

«Kaj tudi vi veste, da imam moža?»

Tokrat jo je teta začudeno pogledala.

«Mož Bog, ali se nisi poročila z Armandom Chianesejem?»

Mlada žena je v tesnobi povelsla glavo. Iz njenega obraza se izginili tisti mrki nasmeh, toda ostala je neka porazubudena, vlažna senca, ki jo je delala še bolj blede in prozorno.

Medi sobni svetlobi so ji bile oči otožnejše.

«Da, gospa, v ponedeljek bo točno tle, ko sem se poročila... Toda kaksna je bila ta moja poroka?»

Glas se ji je nehote spremenil v obupen krik. V tistini, ki je temu sledila, je kot v odgovor postal ropot silvalnega stroja, ki predrežn v ziohoten, kakor da bi starka namesto z besedami izrazila svoje mnenje rajši s tistim mehanicnim glasom, ki je opominjaljoče sel skozi možgane.

Vse to je Ermelinda nekam medio zaznala, a je še vedno ostro strnila v tetin obraz, v njeno pravokotna, mrka hčava v tiste velike, pametne oči (njena mati ji je vedno pravila, da imaš oči tete Margherite, toda na srečo nimaš njenega srca), v tisto stro, uvelo, a še nenagubano kozo. Tudi tetina pleca so bila kvadratna in negibna, da se je zdela nekdo brez čutno bitje. Mogoče je živila preveč sama, toda še bolj kot osamelost je vse na njej izražalo neko sebičnost, odtujenost in nerazumevanje za življenje drugih. Kakor ji je neki zadnji trenutek, potem ko sta z Armandom bilo že pri poroki, mogoče priti na misel, da bi vzburila v njej usmiljenje. Neka tiha, nemocna jeza, naperjena bolj proti lastni nadičnosti kot proti tetini trdoli, je dajala njenemu glasu nadit menadne ostrine.

«Vi, teta Margherita, mi torej recite, kaksna je bila tista poroka z Armandom?»

Zenska je mirno odrgala bombazasto nitko, dvignila takrat pri igli silvalnega stroja in poravnala na deski svetlo oroplo glavo širokega plašča Zalostne Matere bove. S sivanjem oblieli plašček za sohe svetnikov si je pri Sv. Gregorju Armeniskem napravila lila klobuk.

Kot je bil Ermelindin glas izživalen

»Hčerka draža, ne maram se vmesovati v vaše zadeve, toda tisto poroko sem vedno odsvetovala... Moj Bog, ne zaradi Armunda, dober fant je in rad te ima. Toda brez stanovanja... Ali se kdo poroči, ne da bi imel stanovanje?»

»Toda bila sva že osem let zaročena,« je ugovarjala Ermelinda, glas ji je nenadno postal ogorčen in je iz nezaupa-

nja prehajal malodušje, malodane ko da bi se hotela opravičiti. 'Toda tako ni moglo dalje...'.

'In čemu sta se tako kmalu zaročila? Ali si si s poroko mogoče kaj izboljšala in našla mir?'.

'Mir?' je ponovila gluho kot v odmev, se okrenila proti balkonu in sledila neki svoji misli. 'Samo na pokopališču sem najde mir. Ah, da mi je bilo namesto dobremu papanu umreti med bombardiranjem...!'

'Kakšno govorenje je to? Kaj hočeš sedaj nekaj napraviti proti božji volji?'.

Ermelinda je umolknila. V sobi se je temnilo in skozi balkonske sipe je ugašal sivi marecvs somrak in se pretapjal v drobno, nestalno svetlobo, ki se je počasi spajala z nočjo. Zunaj, na balkonu, na dvorišču in po ulicah je bil morda sonca in dovolj svetlo; a tu, v meglenem in srebrnkastem mazu toaletnega zrcala ni več videla postelje in male omare sredi ob temnih ravnih. Napeto je je morala motriti, če je hotela razločiti obrise njenega brokvrnega obraza.

Možica je in si mislila: 'Da bi dala nama svojo sobo, prisla k nam v naše kletno stanovanje in meni in Armando odstopila sobo, ki se je ogledavala okoli, si je želela predstavljala, kako bi si uredila dom. Že samo to, da bi bila njena hiša na neki čudežen način oskrbljena tudi s pohištvo. Zamisljala si je že zakonsko posteljo iz palisandra in k sten prislonecno (v resnici je imela samo vezeno pregrinjalo), da bi ogledalo s trojno svetlobo, omari za radio z barom v nos tranjosti in z lučko, ki bi posvetila kakor hitro bi odprli vrata, pa mizo, pregrnjeno s svilnim prtom z orientalskim vzorci in na njej kristalno žitno klasje (ter na zd obesen kuhinjsko opremo!) Lonce, te se je že posrečilo kupiti v teta letu, Armando jih je na svojem domu spravil v zaboj...'.

'Kaj si gluha, Ermelinda? Ti, lepota ti, ali ne slišiš svoje tete? Prosila sem te, da prižgi luč, nič več ne vidiš...'.

Tetin glas je bil nestrpen in sumljiv. Mlada žena se je ovedela, začela je tipati po zidu blizu vrat in zasukala stikalo da se je prižgala luč; globoko je vzdihnila in srh jo je spreletel po vsem telesu.

'Moj Bog, hčerka moja, kako si bleda!' je vzkliznila teta in si jo pričela ogledovati. 'Se ne počutiš dobro? Povej mi po pravici, če ni morda kaj na vidiku?'.

Ermelinda se je prišla za treh in se umaknila za korač nazaj, kakor da bi hotela zavpiti. Čutila je, kako jo moti duši.

«Ne, ne, kaj vendar mislite?»

«Bojte tako,» je odgovorila teta. «Uživajta mladost. In potem dokler nimata svojega doma... Toda počemu si prisila komu se moram zahvaliti za ta prijeten obisk?»

Ermelinda je rekla: «O, prosim, meni je prijetno.» Za hip se je teta prestrašila, da jo je morda prišla prositi denar. «Kakor da ne bi vedeli, kako težko se preživljam,» je pomislila jo še bolj nezaupno motrila in čakala, da bo nekakinja pri cela govoriti ter je ne bo več gledala s tistimi bliznimi očmi.

Toda Ermelinda je še nadalje molčala, sedaj je bila dokončno prepričana o brezpomembnosti vsakega svojega giba. Ni strmela v teto, kakor si je ona mislila in jo gledala skozi svoje na pol priprte zenice. Z razprtimi očmi je stala sred sobe in se zazrla v plašč Zalostne Matere božje, ki se je v gostih gubah spuščal s sivalnega stroja na tla. V resnici je spovedela pred seboj trgovino z orožjem in kako je Armando bojeje izbiral samokres ter si ga skrbno ogledoval, kakor da bi bil neki drug predmet, ki bi spadal v njun bodoci denar, nekakšar ima človek rad... Da, odkar je bilo vse dokončno odčeno, ni imelo smisla prositi teto Margherito usmiljenja, ki bi ga ji gotovo odkrila. S tesnobo se je tedaj približala sivalsnemu stroju, se sklonila k njej in jo nepričakovano poljubila na lice. Teta je od začudenja obstala in postalo jo je skora strah.

«Toda, Ermelinda, kaj ti je? Se ne počutiš dobro?»

Ermelinda je pomislila z zadovoljnim usmevom: jutri b razumela, zakaj sem jo poljubila. Skorajda maščevano se je čutila za tisti hladni sprejem, zato je rekla z neko bridko razdostjo:

«Da, pravi dobro se počutim. Toda moram iti, mama b doma v skrbeh. Prišla sem samo pogledat, kako je kaj z vami.

Zunaj pred vrati je postala, si popravila šal in lase in se obrnila potne roke. Na hodniku so priglžali nekaj ljudi, toda zaradi večerne teme se ni nič bolj videlo. Bile so zelo slabe in niso dajale prave svetlobe, le neki rdečkasti sij so odseval na tla. Vse naokrog se je razširjal vonj po česnu ali pzehtanju.

(Nadaljevanje prihodnje)

